

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Fra Piazza del Popolo · I

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Fra Piazza del Popolo", i Bergsøe, Vilhelm: *Fra Piazza del Popolo*, udg. af Flemming Conrad ; Lars P. Romhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1988], s. 241. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bergsoev01ny-shoot-idm139673030253344.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Piazza del Popolo

Seent ud paa Aftenen gik Henry alene over det bakkede Parti af Dyrehaven, der fra Fortunen falder af imod Sundet. Hans lette, energiske Gang var dobbelt saa elastisk som ellers, hans Holdning dobbelt saa freidig, hans klangfulde Stemme dobbelt saa klar, thi det var lyse Billeder, der drog gennem hans Sind. Maanen var alt sin Nedgang nær, men kastede dog endnu hist og her enkelte Sølvstænk ind imellem Træerne, hvor Daa og Hjort forskrækkede tog Flugten i lette Spring ved Lyden af hans Stemme. Ude i Horizonten laae Sundet glimrende og blankt som et hvidt, vatret Sølvbaand, der spillede i Maanelyset. Ovre mod den svenske Kyst stode som Bjerge, mægtige, sorte Skymasser, hvis øverste Toppe belyste af Maanen, tog sig ud som skinnende Iisbræer. Af og til straaledede enkelte, fjerne Lynglimt ud bag disse optaarnede Skybjerge og gav dem momentviis en 242 zittrende, lysende Glans, der næsten lignede den, som Gletscherne udsende, naar de bestraales af Solen. Henry betragtede dette begyndende Forspil til et sig nærmende Uveir uden at bekymre sig om Andet end dets Skjønhed, og selv da Tordenen som rullende Artillerisalver begyndte at drøne i det Fjerne, medens Himlen indhylledes mere og mere, selv da afbrød det ikke en eneste af de Tanker, der gennemkrydsede hans Sind. Saaledes gik han snart jublende i sit Indre, snart brydende ud i fuldtonende Sang, indtil han naaede den saakaldte Triangel, hvor Strandveien hører op, og den kjedelige By tager fat. Regnen, der var begyndt smaat og jevnt, styrtede nu ned i Strømme, og Sortedamssøens mørke Flade fordoblede hvert af de talrige Lyn, som Skyerne udsendte. Han tænkte allerede paa at søge Ly i et eller andet Huus, da han midt under de stærke Drøn, der fik Ruderne til at klirre, syntes at høre høie Skrig, og Raab af forskellige Stemmer. Ved Omdreiningen til Farimagsveien skimtede han en af de saakaldte Kapervogne, omringet af en Sværm af Mennesker, der raabte og skreg i Munden paa hverandre.